Зрито (то) 1) изобир хлабини от растения. и да съберя там всички от зрита и плоти сл. Лук. 12; 18. 2) пшеница: трябвало е да е ядтина: зрито, ячемик, царевица, а Л. Д. 1870 р. 103. 3) вмѣсто зърно: ако се даде от него колко зрита на полуумрял човек, той оживяв. Л. Д. 1871 р. 111. 4) Като мера в'тегленье на злато. Един драм се счита 32 зрита, полдин драм — 16, един чекердек 8; тамам 448 зрита тия екеик зрлтица. 5) коливо, кучья, варено зрито раздавано за здравье или за бог да простиш: ония зрито на черква, раздаваш зрито.

Зритов гроб, собственно така се казва мѣстото гдесто ядкой книжовници нарѣчит зридов гроб, водеми от по новото прѣдание за зридъ който прѣдвел Търново. По това прѣдание види се да е сѣдно с'друго едно по старо. За зритите или гетите, които в'старо врѣме имали за прѣдвѣ ръката дъгра от десния бръг на долуа зритов гроб е на едвий прѣдвечѣ е стадилоче тъй на когато е гробъ та казвче е тамо, бил от зритовите хора, и като обсякли главата долу кулѣ ръката, той бягал без глава и тука като се стъмал о едно кѣтнем падал и умрял. Камарата от камъне която се прѣдставя като гроба продъгловата

Зритовец, название на един продъгловат гроб, в'турското село Кога отиваш от Ихтиман за самоков на десна. види се дае от зрити.

Зрито поле название на мѣсто или село: първата бъще от Зрито-поле. М. 421.

Зрицоку (то) умл. от зрито: на болдрмчѣт не давах пари, а едни му дедъх вѣлница, други — зрицоку, трети — пиранцу. З. 113.

Зрица (та) 1) нишка, зрица от тревен памук или вълна. В'прен. смисъл: зрицата на зривота, продължение то на зривота: копѣр гледаше сичкитѣ главатари на които зрицата (dont la trame) прѣдъмна него ден да се прѣдрѣше. Т. 273. 2) вълно: фарфичетѣ съставя се от едно кат тънки мускурски зрици. Л. Д. 1870 р. 85. 3) тел или метаническа зрица. Електрическитѣ или телеграфическитѣ зрици.

Зрица (та) употрѣб. повече в'множ. гленди, сливеци; зрицитѣ по мѣдта обикновено биват тенко или голямо падуте. Л. Д. 1871. р. 121.

Зритокуцец (чет) чер. който кучцва, събира, търгува с'зрито.

Зритопродавец (чет) чер. който продава, търгува с'зрито. Зафрѣдчия, бахчиадчия.

Зрабина, — ни (тѣ) т. назар. в. зрабини и зрлбини.

Зреб (чет) 1) всякой